

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 9. oktobra 2014*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 22(2), drugi pododstavek — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Zavrnitev predhodne odobritve — Pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme“

V zadevi C-268/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija), z odločbo z dne 7. maja 2013, ki je prispela na Sodišče 16. maja 2013, v postopku

Elena Petru

proti

Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu,

Casa Națională de Asigurări de Sănătate,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ileșič, predsednik senata, A. Ó Caoimh, sodnik, C. Toader, sodnica, E. Jarašiūnas (poročevalec) in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. marca 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za E. Petru R. Giura, odvetnik,
- za Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate F. Cioloboc, C. Fechete in L. Bogdan, agenti,
- za romunsko vlado R.-I. Hațieganu, A.-L. Crișan in R. H.-Radu, agenti,
- za vlado Združenega kraljestva J. Beeko, agentka, skupaj z M. Gray, barrister,
- za Evropsko komisijo C. Gheorghiu in D. Martin, agenta,

* Jezik postopka: romunščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. junija 2014,
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) in spremembi z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 (UL L 177, str. 1; v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med E. Petru na eni strani ter zavodoma Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu (zavod za zdravstveno zavarovanje, okrožje Sibiu) in Casa Națională de Asigurări de Sănătate (nacionalni zavod za zdravstveno zavarovanje) na drugi, in sicer zaradi bolnišničnega zdravljenja v Nemčiji, za katerega je tožeča stranka zahtevala povračilo stroškov iz naslova odškodnine.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 22 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Začasno bivanje zunaj pristojne države – Vrnitev ali prenos stalnega prebivališča v drugo državo članico med boleznijo ali materinstvom – Potreba po odhodu v drugo državo članico zaradi ustreznega zdravljenja“, določa:

„1. Zaposlena ali samozaposlena oseba, ki izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države za upravičenost do dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, in:

[...]

- (c) ki ji pristojni nosilec odobri, da odide na ozemlje druge države članice, da bo prejela zdravljenje, ki ustreza njenemu zdravstvenemu stanju,

je upravičena do:

- (i) storitev, ki jih v imenu pristojnega nosilca nudi nosilec v kraju začasnega [...] prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kot če bi bila oseba zavarovana pri njem; trajanje obdobja, v katerem se nudijo te dajatve, pa ureja zakonodaja pristojne države;

[...]

2. [...]

Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c), se ne sme zavrniti, če tako zdravljenje spada med dajatve, določene v zakonodaji države članice, na ozemlju katere oseba stalno prebiva in na katerem ji ob upoštevanju njenega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega razvoja bolezni ni možno nuditi takega zdravljenja v časovnem obdobju, ki je v državi, v kateri prebiva, za tako zdravljenje običajno potrebno.

3. Odstavki 1 [...] in 2 se smiselno uporabljajo tudi za družinske člane zaposlene ali samozaposlene osebe.

[...]“

- 4 Na podlagi člena 2(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83) je upravna komisija za socialno varnost delavcev migrantov iz člena 80 Uredbe št. 1408/71 sprejela vzorčni obrazec potrdila, ki je potreben za izvajanje člena 22(1)(c) slednje uredbe, in sicer obrazec E 112.

Romunsko pravo

- 5 Člen 208(3) zakona št. 95/2006 o reformi zdravstvenega sektorja (Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, Monitorul Oficial al României, del I, št. 372 z dne 28. aprila 2006) določa:

„Zdravstveno zavarovanje je obvezno in deluje kot enoten sistem, cilji iz odstavka 2 pa se uresničujejo na podlagi naslednjih načel:

- a) zavarovana oseba lahko svobodno izbira zavarovalnico;
  - b) sredstva se zbirajo in uporabljajo po načelu solidarnosti in subsidiarnosti;
  - c) zavarovana oseba lahko svobodno izbira ponudnika zdravstvenih storitev, zdravil in medicinskih pripomočkov v skladu z določbami tega zakona in okvirne pogodbe;
  - d) vodenje in upravljanje je decentralizirano in neodvisno;
  - e) udeležba pri plačevanju prispevka za zdravstveno zavarovanje v enotni nacionalni sklad za zdravstveno zavarovanje je obvezna;
  - f) pri upravljanju enotnega nacionalnega sklada za zdravstveno zavarovanje sodelujejo zavarovane osebe, država in delodajalci;
  - g) osnovne zdravstvene storitve se na pošten in nediskriminatoren način zagotavljajo vsem zavarovanim osebam;
  - h) dejavnost sistema zdravstvenega zavarovanja je pregledna;
  - i) konkurenca med ponudniki, ki sklenejo pogodbe z zdravstvenimi zavarovalnicami, je svobodna.“
- 6 Člen 40(1)(b) priloge k okrožnici št. 592/2008 predsednika nacionalnega zavoda za zdravstveno zavarovanje (Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 592/2008) z dne 26. avgusta 2008 o odobritvi pravil za uporabo obrazcev, izdanih na podlagi Uredbe št. 1408/71 in Uredbe št. 574/72, v romunskem sistemu zdravstvenega zavarovanja (Monitorul Oficial al României, del I, št. 648, z dne 11. septembra 2008), kakor je bila spremenjena z okrožnico št. 575/2009 (Monitorul Oficial al României, del I, št. 312, z dne 12. maja 2009, in popravek, objavljen v Monitorul Oficial al României, del I, št. 461, z dne 3. julija 2009), določa:

„Obrazec E 112 je namenjen zaposlenim in samozaposlenim osebam ter njihovim družinskim članom, ki jim je pristojna institucija dovolila, da odidejo v drugo državo članico zaradi zdravljenja.“

7 Člen 40(3) te okrožnice določa:

„Pristojna institucija ne more zavrni izdaje obrazca E 112, kadar je podan primer iz člena 1(b), in sicer kadar spada zdravljenje med storitve, določene v zakonodaji države članice, v kateri oseba stalno prebiva, in osebi ob upoštevanju njenega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega razvoja bolezni v državi članici prebivališča ni možno nuditi takega zdravljenja v časovnem obdobju, ki je za tako zdravljenje običajno potrebno.“

8 Člen 8(1) priloge k okrožnici št. 729/2009 nacionalnega zavoda za zdravstveno zavarovanje o odobritvi pravil za povračilo in izterjavo stroškov zdravstvene storitve, ki so nastali na podlagi mednarodnih instrumentov s področja zdravstva, katerih pogodbeni stranka je Romunija (Ordinul nr. 729/2009 al Casei Naționale a Asigurărilor de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice privind rambursarea și recuperarea cheltuielilor reprezentând asistența medicală acordată în baza documentelor internaționale cu prevederi în domeniul sănătății la care România este parte), z dne 17. julija 2009 (Monitorul Oficial al României, del I, št. 545, z dne 5. avgusta 2009), določa:

„Če se oseba, zavarovana v romunskemu sistemu zdravstvenega zavarovanja, odpravi v drugo državo članico Evropske unije, da bi tam pridobila zdravljenje, brez predhodne odobritve zdravstvene zavarovalnice, pri kateri se vodi kot zavarovana oseba, mora sama kriti stroške opravljenih zdravstvenih storitev.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 9 Iz predložitvene odločbe izhaja, da E. Petru že več let trpi za hudo boleznijo ožilja. Leta 2007 je utrpela miokardni infarkt, po katerem so ji opravili kirurški poseg. Leta 2009 se ji je zdravje poslabšalo, zato je bila hospitalizirana v Institutul de Boli Cardiovasculare (inštitut za bolezni srca in ožilja) v Temišvaru (Romunija). Na podlagi zdravstvenih preiskav je bila sprejeta odločitev, da potrebuje operacijo na odprtem srcu, da bi ji zamenjali mitralno zaklopko in vstavili dve mrežni opornici.
- 10 Ker je E. Petru ocenila, da so materialni pogoji za izvedbo kirurškega posega v tej zdravstveni ustanovi neustrezni, se je odločila, da odide v kliniko v Nemčiji, kjer so ji ta poseg opravili. Stroški posega in postoperativne hospitalizacije so znašali skupno 17 714,70 EUR.
- 11 E. Petru je pred odhodom v Nemčijo z obrazcem E 112 pri Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu vložila zahtevek za kritje stroškov posega. Njen zahtevek, evidentiran 2. marca 2009, je bil zavrjen z obrazložitvijo, da iz poročila lečečega zdravnika ni razvidno, da zahtevana zdravstvena storitev, ki spada med osnovne storitve, ne bi mogla biti ob upoštevanju njenega zdravstvenega stanja in razvoja bolezni pravočasno opravljena v instituciji romunskega zdravstvenega sistema.
- 12 E. Petru je 2. novembra 2011 vložila civilno tožbo, v kateri je predlagala, naj se Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate iz naslova odškodnine naloži plačilo zneska 17 714,70 EUR v protivrednosti romunskih lejev. V podporo svojemu predlogu je navedla, da so bili pogoji hospitalizacije v Institutul de Boli Cardiovasculare de Timișoara posebno neustrezni, saj je primanjkovalo zdravil in najnujnejše medicinske opreme ter tudi postelj, in da se je zaradi zahtevnosti predvidenega posega in teh slabih razmer odločila, da zapusti to ustanovo in odide v kliniko v Nemčiji.
- 13 Ker je prvostopenjsko sodišče s sodbo z dne 5. oktobra 2012 njeno tožbo zavrnilo, je E. Petru proti tej sodbi vložila pritožbo na Tribunalul Sibiu (višje sodišče v Sibiju).
- 14 E. Petru se v podporo pritožbe sklicuje na člen 208(3) zakona št. 95/2006, člen 22(1)(c) in (2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.

- 15 Toženi stranki v postopku v glavni stvari predlagata zavrnitev te pritožbe, pri čemer trdita, da E. Petru ni izpolnjevala pogojev za izdajo obrazca E 112, saj ni predložila dokaza, da zadevne zdravstvene storitve ni bilo pravočasno zagotoviti v Romuniji. Sklicujeta se na Uredbi št. 1408/71 in 574/72, zakon št. 95/2006 in okrožnico št. 592/2008, kakor je bila spremenjena z okrožnico št. 575/2009, ter člen 8 okrožnice št. 729/2009.
- 16 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da stranke iz postopka v glavni stvari različno razlagajo nacionalne določbe in določbe prava Unije, ki se uporablja v sporu, o katerem mora odločiti, in da je rešitev spora odvisna od razlage člena 22 Uredbe št. 1408/71.
- 17 V teh okoliščinah je le Tribunalul Sibiu prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba glede na določbe člena 22(2), drugi pododstavek [Uredbe št. 1408/71] nezmožnost, da se zagotovi zdravljenje [zavarovani osebi] v državi stalnega prebivališča, razlagati absolutno ali razumno? Povedano drugače, ali je položaj, v katerem je v državi stalnega prebivališča kirurški poseg s tehničnega vidika sicer mogoče opraviti pravočasno in primerno, saj so potrebni specialisti na voljo in imajo tudi enako visoko raven strokovnega znanja, vendar ni zdravil in najnujnejše medicinske opreme, enakovreden položaju, v katerem potrebnega zdravljenja v smislu navedenega člena ni mogoče zagotoviti?

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 18 Romunska vlada – pri čemer opozarja, da je nacionalno sodišče v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe opredeli dejanski okvir, v katerega se umeščajo vprašanja, ki jih postavlja Sodišču – ugotavlja, da predložitveno sodišče v obravnavanem primeru dejanskega stanja v sporu o glavni stvari ni predstavilo tako, kot je bilo ugotovljeno z dokazi, izvedenimi pred njim, ampak je samo povzelo trditve strank. Po mnenju Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate pa so dejstva, ki jih zatrjuje E. Petru o pomanjkanju zdravil in najnujnejše medicinske opreme in na katerih temelji postavljeno vprašanje, v nasprotju s temi dokazi, zato to vprašanje nikakor ni koristno za rešitev omenjenega spora.
- 19 Romunska vlada poleg tega trdi, da predložitveno sodišče ni navedlo razlogov, zaradi katerih meni, da je odgovor na njegovo vprašanje potreben za rešitev spora o glavni stvari.
- 20 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s katerim prvo zagotavlja drugim razlago prava Unije, ki jo potrebujejo za rešitev obravnavanega spora (sodbi Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, točka 47, in Impacto Azul, C-186/12, EU:C:2013:412, točka 26).
- 21 V okviru tega sodelovanja je treba poudariti, da je zgolj nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, dolžno glede na posebnosti zadeve presoditi o potrebi po predhodni odločbi, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi o ustreznosti vprašanj, ki jih postavi Sodišču (glej zlasti sodbi Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, točka 59, in Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, C-217/05, EU:C:2006:784, točka 16).
- 22 Da bi Sodišče lahko podalo tako razlago prava Unije, ki bi koristila nacionalnemu sodišču, člen 94 Poslovnika Sodišča določa, da mora predlog za sprejetje predhodne odločbe med drugim vsebovati povzetek predmeta spora in upoštevni dejstev, kakor jih je ugotovilo predložitveno sodišče, ali vsaj navedbo dejanskih okoliščin, na katerih vprašanja temeljijo, in razloge, ki so predložitvenemu sodišču

vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih določb prava Unije, ter pojasnitev zveze, ki po mnenju predložitvenega sodišča obstaja med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari.

- 23 Za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti, zato lahko Sodišče predlog nacionalnega sodišča zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze s stvarnostjo ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo uporabne odgovore (glej zlasti sodbi Cipolla in drugi, C-94/04 in C-202/04, EU:C:2006:758, točka 25, in Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, točka 32).
- 24 V tem primeru ni tako.
- 25 Prvič, predložitvena odločba namreč glede dejanskega stanja v sporu o glavni stvari pod naslovom „Začetna vloga“ vsebuje povzetek trditev E. Petru, pod naslovom „Dejstva“ pa dejanske elemente, ki so povzeti v točkah od 9 do 11 te sodbe. Čeprav se predložitveno sodišče v tej odločbi ne opredeli do dokazov, ki so jih stranke predložile zato, da bi dokazale oziroma ovrgle te trditve, in torej v tej fazi postopka ne ugotavlja pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme, na katerih temelji vprašanje za predhodno odločanje, vendarle navaja dejanske okoliščine, na katerih temelji to vprašanje.
- 26 Drugič, v zvezi z razlogi, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71, je iz predložitvene odločbe razvidno, da se predložitveno sodišče – ker stranke iz spora o glavni stvari različno razlagajo to določbo – sprašuje, ali se ta določba uporabi v primeru, kadar je nezmožnost zagotovitve zadevnega zdravljenja v državi članici prebivališča posledica pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme, in da ocenjuje, da bo rešitev spora o glavni stvari odvisna od odgovora na to vprašanje.
- 27 Zahtevana razlaga tako ni očitno nepovezana s stvarnostjo ali s predmetom spora o glavni stvari, izpostavljen problem pa ni hipotetičen, ampak se nanaša na dejstva, ki so jih prerekale stranke v glavni stvari in o katerih mora odločiti predložitveno sodišče. Poleg tega Sodišče razpolaga z elementi, ki so potrebni za to, da lahko na postavljeno vprašanje poda koristen odgovor.
- 28 Iz tega sledi, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

- 29 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c)(i), ne sme zavriniti, kadar zadevnega bolnišničnega zdravljenja v državi članici prebivališča zavarovane osebe ni mogoče pravočasno zagotoviti zaradi pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme.
- 30 Spomniti je treba, da sta v členu 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 določena dva pogoja, in če sta izpolnjena oba, mora pristojni nosilec obvezno izdati predhodno odobritev, za katero je zaproseno na podlagi odstavka 1(c)(i) istega člena. Za izpolnitev prvega pogoja mora zadevno zdravljenje spadati med storitve, določene v zakonodaji države članice, v kateri zavarovanec stalno prebiva. Drugi pogoj pa je, da mu zdravljenja, ki ga želi zavarovanec prejeti v drugi državi članici od tiste, v kateri stalno prebiva, ob upoštevanju njegovega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega razvoja bolezni v državi, v kateri stalno prebiva, ni mogoče zagotoviti v obdobju, ki je za tako zdravljenje običajno potrebno (glej v tem smislu sodbo Elčinov, C-173/09, EU:C:2010:581, točki 53 in 54 in navedena sodna praksa).

- 31 Glede drugega pogoja, na katerega se v obravnavanem primeru nanaša vprašanje za predhodno odločanje, je Sodišče že razsodilo, da zahtevane odobritve ni mogoče zavrni, kadar se izkaže, da enakega ali enako učinkovitega zdravljenja ni mogoče pravočasno prejeti v državi članici, v kateri zadevna oseba stalno prebiva (glej v tem smislu sodbe Inizan, C-56/01, EU:C:2003:578, točki 45 in 60; Watts, C-372/04, EU:C:2006:325, točka 61, in Elčinov, EU:C:2010:581, točka 65).
- 32 Glede tega je Sodišče pojasnilo, da mora pristojni nosilec za presojo, ali je zdravljenje, ki je za paciente enako učinkovito, mogoče prejeti pravočasno v državi članici stalnega prebivališča, upoštevati vse okoliščine, značilne za posamezen konkretni primer, pri čemer mora upoštevati ne le zdravstveno stanje pacienta ob vložitvi zahteve za odobritev in, odvisno od primera, stopnjo bolečin ali narave prizadetosti pacienta, ki bi lahko na primer onemogočila ali znatno otežila opravljanje poklicne dejavnosti, ampak tudi njegovo anamnezo (sodbe Inizan, EU:C:2003:578, točka 46; Watts, EU:C:2006:325, točka 62, in Elčinov, EU:C:2010:581, točka 66).
- 33 Med vsemi temi okoliščinami, ki jih mora pristojni nosilec upoštevati, je lahko v konkretnem primeru tudi pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme, kot se zatrjuje v zadevi v glavni stvari. Kot je namreč opozoril generalni pravobranilec v točki 25 sklepnih predlogov, člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 ne razlikuje med razlogi, iz katerih določene zdravstvene storitve ni mogoče opraviti pravočasno. Pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme pa je očitno lahko – tako kot odsotnost posebne opreme ali strokovne usposobljenosti – razlog za nezmožnost pravočasne zagotovitve enakega ali enako učinkovitega zdravljenja v državi članici prebivališča.
- 34 Vendar – tako kot trdijo romunska vlada, vlada Združenega kraljestva in Evropska komisija – iz sodne prakse, navedene v točki 31 te sodbe, izhaja, da je treba to nezmožnost po eni strani oceniti na ravni vseh zdravstvenih ustanov v državi članici, ki so sposobne zagotoviti zadevno zdravljenje, in, po drugi strani, ob upoštevanju časovnega obdobja, v katerem se lahko to zdravljenje pravočasno pridobi.
- 35 Kar zadeva postopek v glavni stvari, romunska vlada ugotavlja, da je imela E. Petru pravico, da se obrne na katerokoli drugo zdravstveno ustanovo v Romuniji, ki razpolaga s potrebno opremo za poseg, ki ga je potrebovala. Trdi tudi, tako kot tožene stranke v glavni stvari, da je v poročilu lečečega zdravnika navedeno, da mora biti ta poseg izveden v roku treh mesecev. Torej, če so dejstva, ki jih zatrjuje E. Petru, ki se nanašajo na pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme v Institutul de Boli Cardiovasculare de Timișoara, dokazana, mora predložitveno sodišče presoditi, ali ta poseg v tem roku ne bi mogel biti opravljen v drugi zdravstveni ustanovi v Romuniji.
- 36 Na podlagi zgoraj navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c)(i) istega člena, ne sme zavrni, kadar se zadevnega bolnišničnega zdravljenja v državi članici prebivališča zavarovane osebe ne more zagotoviti pravočasno zaradi pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme. To nezmožnost zagotovitve zdravljenja je treba oceniti na ravni vseh zdravstvenih ustanov v državi članici, ki so sposobne zagotoviti zadevno zdravljenje, in ob upoštevanju časovnega obdobja, v katerem se lahko to zdravljenje pravočasno pridobi.

Stroški

- 37 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 in spremembi z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008, je treba razlagati tako, da se odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c)(i) istega člena, ne sme zavrniti, kadar se zadevnega bolnišničnega zdravljenja v državi članici prebivališča zavarovane osebe ne more pravočasno zagotoviti zaradi pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme. To nezmožnost zagotovitve zdravljenja je treba oceniti na ravni vseh zdravstvenih ustanov v državi članici, ki so sposobne zagotoviti zadevno zdravljenje, in ob upoštevanju časovnega obdobja, v katerem se lahko to zdravljenje pravočasno pridobi.

Podpisi